

Jindřich Tockstein

Jindřich se jednoho dne objevil ve dveřích hospody U Zpěváčků, kde z nějaké své pohnutky zůstal a od té doby začíná jeho psaná historie. Z útržků, které o sobě tu a tam sdělil, je zřejmě jeho život propojen s kriminálem, se šíleností, životem na ulici a milováním vodky. Na slavnostním Tříkrálovském pochodu monarchistů byl v roce 2010 oceněn cenou Ferdinanda Dobrotivého s odůvodněním, že „o nic neusiluje, nic nežádá, nemá žádný majetek. To samo o sobě už stojí za ocenění“. Velikou zajímavostí je, že na rozdíl od van Gogha si Jindřich uřízl obě uši. To prý bylo tím, že tehdy za komunistů byl na nějakém mejdanu v bytě, kde byla štára a on se zamkl na záchodě, že policajtům neotevře, a že si raději uřízne obě uši. Příslušníci ještě v té době Veřejné bezpečnosti se opět začali dobývat na latrínu a Jindřich si tedy obě uši uřízl. Po úspěšném zdolání dveří od záchodu jeden policajt omllel, druhý musel jít zvracet. Ale na to, aby Jindřich nakonec skončil jako van Gogh, nemá odvahy. Jindřich se stále vyskytuje v okolí Prahy a někdy zavítá do města. Mezi jeho publikace patří sbírka básní Tancovala liška s volem a novela Reportáž psaná na židli Janě.

(zdroj: www.lidovky.cz/penas-pochod-ceskych-de-ti-aneb-muz-bez-usi-fgj-/, <http://www.chupacabrito.cz/products/jindrich-tockstein-kriminalnik-sac-hista-a-milovnik-vodky-/>)

Veselý vodpoledne

Přisedla si ke mně žena
vypadla jí z tašky plena
dítě řvalo v kočárku
toužilo snad po dárku?
Vod pohledu byla pěkná
malý prsa, prostě typ
židle ale byla těsná
nevyržel její zip
votaveřela prostě hubu
spustila tu její tubu
hlouposti

Hned se ten den vobrátil
náladu mě nevrátil

měl sem ale na co koukat
a ty svý blbý chutě stloukat
nevšimla si toho hned
tvářil sem se jako led
po třetí sklence zjihla
ze židle mě ale zdvihla
Je to těžký, vybrat si
jak do hlavy nacpat si
její hloupost, chytrost, tělo, pohyb
a zbavit se fakt všech pochyb
jakej sem vůl?

Nedokážu nic, než dejchat
možná někde v lese kejchat
můžu bejt už fakt jen sám
navštěvovat snad ten krám
kde prodávaj sny?
Sem tam se mi trošku stejská
z vokna na mě smutek vejská
zvládám to už hodně špatně
připadám si i dost trapně
sám před sebou?
No a?
Nebo bé?

Sebekritika

Voženil se s hloupostí
byl celej život věrnej
přetékál svou tupostí
zničeho snad stěrnej
nic po ňom nezůstalo, jen ta hloupost
na pohřeb mu přišlo
třicet chytřejch rad
brzy z toho sešlo
von votážku si klad
teď, když jsem umřel?
pozdě bycha honiti
přirovnání k čemu?
hezký holky loviti
chuť měl sem říct jemu
může se vůbec na pohřbech mluvit?
v rakvi už moc vidět nebyl
stejně, jako v životě
byl to stejně víc než debil
chodíval rád po plotě
zem byla pro něj moc placatá

Týdeník Nájezd - vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 26.11.2014, číslo 154, online: najezd.wz.cz

Upozornění: Pozor na Dealermana a jeho druha Crackonoše.

Kalindář

- 4.12. se koná čtení: **Chůva vzala sekeru a usekla ji hlavu.** Vystoupí divadlo Bohém: Aktovka přírodní, čtení: Soused a hosté. Kde: kavárna DaDaP, start: 19:00, vstup: dobrovolný.
- 6.12. Hrají: KOČKOLIT, UTAJENÁ INTELIGENCE, VOO. Kde: Klub 4 (Velké náměstí 144, Hradec Králové), start: 20:00, vstup: 50Kč.
- 6.12. se koná **11. Mikulášský koncert Hliníkových lopatek dědečka Pipýna.** Kde: klub Baryton (bývalej Žižkovskej suterén), start: 19:30, vstup: dveřmi a pak po schodech dolů.
- 13.12. hrají: KOČKOLIT, PAPIROVÝ PANENKY, VON PLASTIC FACTORY. Kde: Bílá Vrána (Šárecké údolí), start: 19:00, vstup: 50,-.
- 26.12. se koná tradiční **Vánoční karneval v Zahradě.** Hrají: KOČKOLIT, TLAKY DO UŠÍ. Kde: Bar Zahrada (V zahradách, Palmovka) start: 19:00, vstup: Pouze v masce na téma RYBY.

Chceš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz), přečti si jej a pak ho někomu dej.

26.11. Artur, Kurt

Přejeme vše nejlepší!
Arturova škola,
Nájezd od Kurta
Hola! Hola!
Ne tak zhurta!

Divadelní spolek Bohém

Vyhlašuje konkurz pro lidi,
• kteří se nestydí ukázat, co je v nich
• jsou dostatečně šílení
• a mají chuť si hrát.
Kontakt: **Tonda 731 621 128**
antoncamaj@seznam.cz
FB stránky: **Bohém - autorské divadlo**

1

Postava se blíží
oči se jí klíží
z noci se vpíjí
do dlažeb*

Pro vajgl se sehne
v parku na loučku lehne
už nemá nic do držky

2

Skákala jsem přes plot
za klukama
za peříčkem
za rumem

a teď se připravují
na skok do rakve.

Bohém

(* V tomto místě byl text fakt nečitelný. Redakce Nájezdu se omlouvá za možnou dezinterpretaci, ale nikoho známého v lékárně, kde umí dešifrovat lečjaký rukopis, nemáme.)

Nový filozofický směr v řadách fotbalových hooligans!

Naší redakci se podařilo odhalit překvapující fenomén. Mezi hooligans (fotbaloví vlajkonosi) v klubech české ligy se rozmáhá filozofický směr neoprimitivismu! Jde o nové pojetí hooliganské zábavy. Neoprimitivisté hledají uměleckou cestu performance a výtvarnictví vyjadřovanou v živelné živočišnosti, která vede k uměleckému zážitku, a to v projevech primitivní fascinace adrenalinovou zábavou. Našemu zpravodaji se podařilo získat rozhovor s fanouškem jistého fotbalového klubu a vyznavačem neoprimitivismu zároveň, který si ale nepřeje být jmenován, a který vysvětluje jeho pojetí tohoto filozofického směru.

„F“: „Tak mě tam uveď jako „F“ - „F“ jako fotbal. Já mám fotbal hodně rád, já už fandím 35 let a fandím pořád rád. Taky jsem se za klub častokrát rval: několikrát po Praze a samozřejmě na derby. Ale teď už jsem to přenechal mladejm. Teď si v klidu užívám každý zápas. Samozřejmě je milé, když naši vyhraju, ale svět se nezhroutí. Já to cítím v srdci. Já jsem svému klubu věrnější!“

Reportér: „Ale jak vnímáte kontrast mezi fotbalem jako zápasem a pověstnými fanouškovským násilím?“

„F“: „To je součást fandění. Nějaké vzrušení - v tom našem životě. To jsou pozůstatky z gladiátorských her, které nám zůstaly ve formě fotbalu. I samotný vznik fotbalu ve Skotsku byl spjatý s rivalitou okolních vesnic. Tyto zápasy jsou vyjádřením rytířskosti, vyjádřením umění, které tady mělo v Čechách tradici. Co byly ty rytířské turnaje? Ale naopak taková bitka ve své podstatě nepotřebuje publicitu, vždyť jsme se neprali o moc víc. A co je komu potom? Zranění se ošetří a nic se neděje. Navíc zůstane pěkný zážitek. Je to to samé jako chodit houbařit.“

Reportér: „Pokud chceme kontakt se soupeřem kultivovat, pak od toho máme sporty s jejich pravidly, pokud jej kultivovat nechceme, pak je to vůči sportu primitivnější projev – případně ať už je to jakákoliv odlehčená forma laické performance, ale v tomto

pojetí je to – je to ten, jak říkáte, neoprimitivismus?“

„F“: „Jasně, pravidla jsou pro sport, ale toto sport není. Chcete své nadšení měřit sportem? To je jedna cesta, ale když se chcete jen pobavit, tak co? Je to blbost! V této hrozné době to je manifest neoprimitivismu.“

Reportér: „Můžete neoprimitivismus více přiblížit?“

„F“: „Je to vášeň, kterou jednotlivec cítí, když je například v davu – nejlépe na fotbalu. Když vyjádří svoji touhu ve svých bezprostředních reakcích. V tu chvíli dochází – jak to cítím, k pocitu osvobození. V tu chvíli dochází k manifestaci toho, kým ten jednotlivec ve skutečnosti je. A fandění je jedno z forem, jak se vyjádřit.“

Reportér: „Mohli byste představit svoji reálnou náplň primitivismu?“

„F“: „Jedná se o doprovodnou performanci při fotbalovém utkání. Samozřejmě přímo akčních skupin, které dávají svému týmu najevo, že jim fandí, je víc. Některé můžete vidět třeba i v televizních novinách – ale tím pravdivost médií končí! Pak jsou skupiny, které performují mimo fotbalové utkání. Původně jsme doplňovali fotbal hudbou, ale teď se to nenosí, tak se třeba snažíme prosadit, aby některé zastávky MHD s názvy fotbalových klubů, například: Slavie, Sparta... byly pouze na znamení – hlasité fanouškovské znamení.“

Reportér: „Jaké změny si představujete ve společnosti, v níž bude neoprimitivismus uznán? Mohly by třeba kandidáti ve volbách mít předvolební povinnost, že by museli sestavit fotbalový tým a předvolební boj by se mohl odehrávat i na hřištích? Více fotbalu, více fandění?“

„F“: „Ale tohle není o nějaké politice, tohle je život. Každopádně si nedokážu představit, že by tady něco takového mohlo v rámci politiky být. Politici by mohli mít fotbalové mančafy a pak by se uvidělo, kdo přijde fandit...He, he. Prostě to je uznání toho, co se děje teď a tady. Nechceme žádný rezervace, jako mají třeba skejťáci, indiáni.“

Počátky intelektuální scény fotbalových hooligans pana F. (dechovka je původem bojová muzika z Turecka).

Opravdu se šíří v řadách českých hooligans nový filozofický směr, kterým vysvětlují své excentrické chování? Je snad takové chování bráno jako umění? Z historického hlediska, pokud vynecháme takové směry umění boje a nadšení pro něj vyžadované mocenským systémem a rozhodnutím autority, nebo používání boje jako žoldák nebo kaskadér, chceme se zaměřit na boj, který vznikl z nutnosti, od lidí. Takovou ještě původní tradici můžeme pozorovat v Číně, Japonsku a Korei, kde boj našel takové fanatiky, že jej povýšili na umění, či rovnou na jednu z forem náboženství. Z tohoto pohledu zde zůstal neznámější chrám Shaolin, který je v současnosti zprofanován vyděláváním peněz jako továrna na kung-fu. Například tradice brazilské Capuery představuje skloubení tance a bojového umění a to vše propojené s lidovou hudbou. Vezměme v úvahu, že v Indii naopak povýšili sex na umění, což je taky jeden ze způsobů, jak se svět vyrovnával s pudovým projevem agrese a tedy potřeby převahy. Z evropské tradice můžeme uvést pouze setkání šermířů (ostatní odvětví jsou již omezena na duel pouze mezi 2 hráči). Také rytířské tradice šlechtické ctnosti - pověstných soubojů o čest - nejprve meči, v pozdější době jednorannými pistolemi, již vymizela. Díky větší kontrole

pořádku zcela vymizela kultura loupeživých šlechticů. Ale vždy byly takové zápasy pouze mezi šlechtici a později v rámci kast měšťanů. Z Prahy za Rakouska-Uherska víme, že v rámci předvolebních meetinků se podnikaly výtržnosti s cílem pškodit opoziční kandidáty. Ale celkově pro laickou veřejnost zůstala příležitost k rebelii pouze v případech lynčování, povstání a státních převratů, které vždy skončily v brzké době na výsledný nepoměr sil, protože taková hnutí si vždy vybrala nepoměrně většího soupeře. V současné době je v Evropě většina projevů síly kultivována na soupeření o neutrální body, případně o kratší čas a přísně regulovaná počtem soupeřících hráčů. Současné projevy neoprimitivismu jsou ale touhou po nalezení nových způsobů, jak se vyrovnat se svoji přirozeností a o nalezení nového smyslu již mrtvého pojmu „rytíře“. Ale kdo odpoví na otázku, jestli fanoušci fandění nejsou samotná abstrakce – stín samotného fandění?

Pokud se v řadách hooligans začínají objevovat stoupenci filozofického směru neoprimitivismu, co se může stát? Změní se opravdu tvář fotbalových utkání tak, jak je známe? O dalším vývoji této situace vás budeme informovat.